

Наставно – научном већу
Филозофског факултета
Београд

На редовној седници Већа изабрани смо у Комисију за преглед и оцену магистарског рада *Крушевска метохија – хиландарски посед у Хвосну*, коју је поднео кандидат **Срђан Младеновић**. После пажљивог исчитавања магистарског рада Комисија има част да Већу поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

Магистарски рад С. Младеновића износи 68 страна основног текста и напомена, отпринтаних ситним слогом и проредом, тако да у нормалном слогу и прореду рад запрема око 130 старна. Читаво излагање је подељено на шест већих поглавља и Закључак. У првом поглављу, које носи наслов Увод (1 – 7) аутор се бави изворима и литературом које је користио у изради свог магистарског рада. Ту је дат уравнотежен приказ ранијих радова везаних за тему.

Друго поглавље – Постанак Крушевске метохије – је суштински увод у тему. С. Младеновић је ово поглавље отпочео разматрањем историје жупе и *земље* Хвостно, на чијој територији се формира метохија. Ту је посвећена дужна пажња и оснивању Хиландара, а затим се аутор посвећује истраживањима о формирању саме метохије од стране Стефана Немањића. Он је 1200/1201. Хиландару поклонио 11 села и тиме створио другу хиландарску метохију са седиштем у Крушеву.

Аутор је усвојио једноставан, али делотворан методолошки принцип праћења судбине метохије и њених поседа у наредна три века, чинећи то преко владарских повеља Хиландару. Метохија је проширивана новим поседима у време

краљева Уроша I, Драгутина и Милутина. Дужна пажња је посвећена спору Хиландара и властеле Хардомилића, око села Косорића, који је вођен пред Стефаном Дечанским и разрешен у корист игумана Гервасија и хиландарског братства. Овим спором су приказани социјални и имовински односи који нису уско везани само за Крушевску метохију.

Крушевску метохију је новим поседима даривао и цар Душан, а она је до овог времена постала највећи посед Хиландара у Србији. Последње прилоге је учинио кнез Лазар ћиме је, између осталог, доказано да је он држао Хвосно, а не његов зет Вук Бранковић. Прилог кнеза Лазара је по обиму био једнак прилогу оснивача метохије. У време Деспотовине метохија није добијала нове поседе, али је и даље постојала, а интереси и права Хиландара су поштовани.

Срђан Младеновић је природом теме као основни изворни материјал користио дипломатичку грађу (повеље). Због тога је морао да искаже и одређена дипломатичка знања. За већину повеља дата је кратка дипломатичка анализа и упозорено је на евентуалне недоумице код појединих докумената. Овакав приступ му је омогућио сигурније кретање кроз изворну материју и валидне закључке.

У посебном поглављу – Седиште и насеља Крушевске метохије – извршена је убикација насеља, приказан њихов значај и међусобни однос унутар метохије. Овде је дошао до изражаја рад аутора у катастру, што му је омогућило сигурније убикације у односу на раније ауторе. Судбина насеља је испраћена до првих турских дефтера из 1455. године, што је показало континуитет српских насеља од половине 12. па до краја 15. века на овом простору.

Магистарски рад колеге Срђана Младеновића *Крушевска метохија – хиландарски посед у Хвосну* представља оригинални научни допринос историографији, а посебно историји насеља и историјској географији у целини. Аутор је показао способност и методолошко знање у области историјских истраживања и дао значајан допринос историји средњег века на простору данашње Метохије. Иако тема припада микроисторији, својим резултатима она је покренула и неколико макро тема, посебно из социјалне историје и историјске географије.

Имајући у виду напред изнете ставове и закључке Комисија предлаже Већу да одобри Срђану Младеновићу усмену одбрану магистарског рада. Комисија задржава право да евентуалне ситније примедбе упути кандидату у току саме одбране.

У Београду, 10. 01. 2011.

Чланови Комисије:

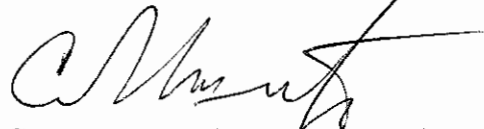
Др Драгиша Бојовић, ванредни професор

Филозофски факултет, Ниш

Др Јелена Мргић, доцент

Филозофски факултет, Београд

Др Синиша Мишић, редовни професор

Филозофски факултет, Београд

(ментор и писац Извештаја)